

Peter Englund
 “The battle that shook Europe.
 Poltava and the Birth of the Russian Empire”,
 London 1992.

Pag. 284

Meijerfelt, Johan August, 194, 197, 205, 214, 215, 234, 271.

Meijerfelt's dragoons, 197, 214, 229-30, 231, 242.

Het boek bevat noch de naam Carl Fredrik Meijerfeldt, noch diens Österbotten bataljon. Uit het journaal van zijn broer Johan August (Villius 1951, blz. 266) volgt dat hij in de Slag bij Poltava gevallen is onder generaal-majoor Carl Gustaf Roos, die een carré maakte tegen van alle kanten aanvallende Russen. Englund legt uit dat Roos door een zinloze bestorming van één van de sterke Russische redoubten (veldschansen) niet alleen een groot deel van zijn mannen kwijtraakte, maar ook het contact met de hoofdmacht verloor. Rond 7 uur in de ochtend werd hij ingesloten, verloor in het daarop volgende vuurgevecht een ander groot deel van zijn mannen, waaronder alle bataljonscommandanten, en werd kort na een ontsnapping met het restant van zijn troepen gevangen genomen.

Pag. 194 (boek 1, blz. 53)

Karel XII trekt zich beschermd door een levend fort van duizenden Zweedse militairen terug van het slagveld, en in het zicht van de bagagetrein van zijn leger in Pushkaryovka geeft hij zijn paard de sporen met een klein gevolg achter zich.

“Quite soon they met a small barouche* rolling towards them. It contained Major-General Johan August Meijerfelt, a native of Finland**, and Carl Hård, the Drabant***. Both men had been wounded, had their injuries treated, and were now returning to look for Charles. The barouche drew up sharply as soon as they sighted his Majesty.

The King said, ‘Help me off the horse to those in the wagon,’ laid his arm across Hultman’s shoulder, and hopped over to the carriage on his undamaged foot. When seated inside, he turned and told Hultman to mount his horse and follow on. The barouche spun round and rolled away over the glowing sun-baked dust, down the safe haven of the bagage-train.”

-----
 * *Kales, ofwel een open vierwielige koets met lage bak.*

** *Hier maakt Englund een foutje.*

*** *Carl Gustaf Hård, commandant van de Drabanten, had kort daarvoor nog Lewenhaupt terug naar de koning geleid en was bij het zoeken naar de bagagetrein gewond geraakt, volgde de koning later naar Bender en werd na een lange militaire carrière uiteindelijk gouverneur-generaal van Skåne.*

Pag. 197

Karel XII overlegt met zijn officieren waar het Zweedse leger heen moet.

“First the army would move south-east, to Starie Senzhary by the Vorskla; then follow the course of the river, down past Novie Senzhary to Bjeliki, a distance of about 40 kilometers. By taking this route they would gather up the Swedish detachments dispersed along the Vorskla. These were Meijerfelt's Dragoons, about 1,000 blades, at Novie Senzhary, and a merged section of 300 men under Lieutenant-Colonel Thomas Funck, at Bjeliki. A third contingent of around 500 men, under Silfverhielm, was at Kobelyaki, another 20 kilometres down the river.”

Pag. 205

Dinsdag 29 juni 1709 is weer een hete dag en de Russen krijgen haast om de doden onder de grond te krijgen.

“The Swedish command was also concerned with this detail: General-Major Meijerfelt was sent over to the Russians the same day with instructions to raise the question of burial of the fallen Swedes, among other matters. The Swedish prisoners of war were allowed to carry out the whole of this repugnant labour.”

Pag. 214